

1464

Uppmärkande:

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

G. A. Johansson
V. St. Persgat. 5

Sul. före okt. 1924.

Karlskrona

Mobiliseringen utford av
universitets Gustafsson, ög.
Vetens maskinskrift.

(22.5)

83

1464

32 LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

22

Förhandlades vid Fredrik Johansson
Karlskrona, den huvudat för
Understöd med förgivelse om han
hört i Örlogshusets trakter, där han
är hädd och uppmurad.) Från Öresund
meddelas att den här höftabellen
är den som tager es genclat,
och es brukna bränner als
förmis armen att slippa genclan avhöld
Själv skall den nu brukna ha till
att hennes hjälte skall oge es lätt
förlösning att härska föderhus.

Ett andrat af us 80, vrig gummanc
i Karlskrona är detta:

Gåva min Söder, som riger i
marken.

Gott Johansson.

Ett ur däck, ålder 80 årige, huvudet
och halsen som dömdes, berättades
för undersökning ¹⁹²² till Tuna
kyrka, om jag minns rätt, föres
med vid medtill att mit upptell.

Omkring det detta skall vara,
att en brung med sin ekströmning
och prinsessan, sätta mig och
herrarna, och där under midagen,
fick den sjuklige prinsessan
sin menstruation, var han och
hastigt på minnen av ^{LUND S UNIVERSITETS}
^{FOLKMINNESARKIV} och hela prisb. Brungen
beredde ett litet mässor af clitter
under, skulle mede clevers af
byxtrösten färgas röd.

För i Almtingsrätten at, Carolus bildat.

Trullingsurahistorier, är minga,
och skall de vara uppläckda
med mit mynt, för att farma
brun, den guldnummen, fullat skall
tisa, och mit förleda sig tala; ef
om det är skata där ett höllas, eller röktur,

Lund den 17 oktober 1924.

1464

1464

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMÍNNESARKIV

Redaktionen av Östgöten

Linköping

De tolv bidrag, som insänts till Östgötens folkminnestävling, har jag bedömt. Efter ingående granskning anser jag, att de i värde följa efter varandra, såsom de romerska siffrorna utvisa. Docent von Sydow har biträtt min uppfattning. Vi tillstyrka alltså Ista pris (100 kronor) åt trädgårdsarbetaren G. A. Johansson, enär hans samling är rätt värdefull. Han har också sedan förut visat ett berömvärt intresse för saken genom sina bidrag till Arthur Nordéns bok.

Tröstepris i form av böcker sändas härifrån till dem, som ej erhålla penningpris, varjönte frågelistor skola sändas till varje i tävlingen deltagande.

För att bidragen må kunna införas i tidningen, har jag omstiliserat dem där så behövts och låtit maskinskriva de flesta.

Genom denna tävlan har värdefullt material räddats, och redaktionen bringas sitt tack för sitt välvilliga intresse.

Högaktningsfullt

Gustaf Olson

Folkminnen från östra Östergötland
av
1464 arbetaren S. H. Johansson
Norrköping.

LUND'S UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

Öftom medanvändande har invända
lämnat mer material, som han
ärmed få offentliggjort. Han
därutom sedan förfut visat si
intresse genom ett flertal bi

Sagner i "Saga och sagen i Bråbyggden
utgivna av Arthur Norden

Min far, som är född i Svinstads socken år 1838, hörde Trollso

i sin ungdom, att i hans hembyggd kunde folk möte en so med
grisar. Det var en trollso. ✓

En statare vid Åmestad i S:t Johannes har berättat
mig, att kusken vid Ekhult mötte en sådan trollso med sina
grisar. Hästarna satte i sken, och åkdonet välte.

Att gastar åkt med folk är många historier om. I
regel såg icke deh åkande gastarna, men andra personer såg
dem. Min morfar, född 1809 i Skönberga socken, skrätsade en kväll
ett par personer, som gycklade om en självspilling, som ny-
ligen blivit begravd på Skönberga eller Ringarums kyrkogård.
Men då de åkte förbi kyrkogården, som låg på litet avstånd,
så sågo de den döde ligga på vägen. Hästarna stegzade och
måste kedas fram.

Mot invänkan av gastar har man åkt bara att kasta
eldglöd mellan linnet och bara kroppen. Min mor berättade,
att så gjorde man i Skärkind socken i hennes barndom, så-
ledes på 1850-talet.

Lantbrukare Carl Larsson i Restad, Väanga, har be-
rättat mig att jätten på Veteklint och jätten på Råklint

Gastar

✓

Jättar

✓

(tvenne berg i Vånga socken) brukade kasta sten på varandra. En sådan sten ligger i Redstads hage.

(Denna sten kallas Lusesten och ligger strax nedanför Veteklint. G.O.)

En ladugårdskarl i Åsvittinge på Vikbolandet berättade, att ~~en~~ i Vikingstads socken finnes märke efter en Jättefot i ett berg.

En f. d. arbetskamrat till mig, en gammal man vid namn Andersson, som nu knackar sten för Norrköpings räkning, berättade mig, att en knekt var god vän med skogsrået och fick alltid en fågel, då han sköt ett skott. Men slutligen, då skogsrået ville bli intim med knekten, så tröttnade han och sköt på skogsrået. Hur det gick visste ej folk, men knekten blev lite tokig efteråt.

Mylinger
Mylinger shall vara barn, som blivit dödade och lagda under golven eller dyligt och som visar sig ibland.
(berättat av mor.)

Tomtarna drogo till de bönderna, de tyckte om och togo hos dem, som de voro arga på. Ett strå i taget bar tomten men var så mycket flitigare (mor).

Min mor, född i Skärkind, hörde i sin barndom sägas, att på Inarsberget i Gårdeby hade bott en trollgubbe, som blivit ihjälslagen av åskan. Hans hustru, trollkäringen, syntes nu på berget ibland, sökande efter sin gubbe.

Rå

Mylinger

Tomtarna

Troll

LUND
FOLKMINNESMÄRKE
STIFTA

Stål var bra som skydd mot trollen, ty de vågade icke gå över stål. Min mor berättade, att vid ett åskväder satt en kvinna på trappan och sydde, och saxen låg bredvid. En trollekärning kom och ville in i huset och sa: "Ta unna saxa"! Män det gjorde inte kvinnan. Och åskan slog ihjäl trollet, som inte vågade gå över stål.

Troll

Om personer, som kunde få människora att stå stilla mot sin vilja, har jag hört berättas. Den ovan nämnde Andersson, född i Linghemstrakten, påstod, att en doktor i Törnevalla tvang sin elake granne att mot sin vilja stå stilla i flera timmar på sin åker. Liknande fall berättas också om djur, som kloka gubbar förmått att stå stilla.

Trolleri

Nämndå Andersson berättade också, att jätten Ligur är begraven vid Linghem och gett gården dess namn.

Om frimurarna berättade min mor mycket, som hon hört, De fingo avlägga en förskräcklig ed att icke yppa ordens hemligheter. Under edgången stodo övriga frimurare med spjut riktade mot den, som gjorde eden.

Frimurarna

En frimurare kunde aldrig bli fattig, ty han fick hjälp av sin orden. Då han dog, lade ordensbröderna en stock eller sten i kistan samt togo liket. Denna tro var allmägn. Då en greve Strömfelt dog, sade en av hans arrendatorer till min mor: "Jag undrar, om de begrov greven, eller om det var en stock i kistan". Många trodde, att de skickade liket till Vill-Turken, som åt människokött och i synnerhet kött av barn. Med de pengar, som frimurarna fingo från Vill-Turken uppe-

En kvinna hade förlorat sina två barn och satt sörjande på trappan och sydde. Då kom ett par löv liksom gående mot henne. Hon trodde att det var hennes barn i löggestalt och sörjde sedan inte så mycket. (meddelat av min mor).

Syn

Karl Larsson (se ovan) berättade, att under digerdöden dog folket ut i Vånga, så att endast tre blevo kvar.

Digerdöden

✓

(Sägnerna från alla håll i norra Östergötland är samstämmiga uti, att digerdöden härjat särskilt svårt i Vånga, och att endast ett fåtal personer skulle blivit kvar. Där efter skulle ~~ett par~~ dalkarlar inflyttat i socknen. Man hade i senare tid ansett, att detta är märkbart i vångaspråket och i den dräkt, som förr brukades i socknen. G.O.)

Slag

✓

Om slaget vid Stångesbro visste mina föräldrar att berätta, att svenskarna sågade av bropelarna, och då polackeren kommo på bron, så brast den.

Munkar och Nunnor

✓

Min fader berättade om munkar och nunnor, att de gjorde underjordiska gångar mellan varandras kloster och inleddes intima förbindelser. Om det blev barn, så ihjälslogos de, och liken lades i murarna.

Då ryssarna härjade och brännde i Sverige, mötte de på vägen en gumma som stack strumpor. Längre bort på vägen sprang en flock får, så dammet rök om dem. Ryssarna frågade gumman, om hon sett någon krigshär, och gumman visade på fårskocken, som rörde upp damm, och sa: "Dännar kommer då en." Rysarna trodde, att fären var en krigshär, och vände genast hem.

Ryssarna

Berättat av en 60 årig lantbrukare i Drotthem.

I Norrköpingsbygden berättas historier om, att en gumma, som hette Brita, vände ryssen genom att tala om en ofanstlig krigshär. I Krokek var ~~äkk~~ det en gumma, som slog på en stekpanna, och då ryssarna frågade henne, om hon sett någon krigshär, sa hon: "Ha inte herra ~~inte~~ hört trumma, då kommer en förskräckligt stor här."

En präst sade till sina åhörare efter predikans slut: En profet "Den, som kör in sin säd i eftermiddag, gör klokt, och det är ingen synd, ty det kommer att regna i sex veckor efteråt." Många körde också in sin säd och räddade den, ty det började att regna på måndagsmorgonen och höll på i sex veckor.

En lägenhetsägare berättade, att hans bfoder, som var kusk vid Ekenäs, såg en vit fru gå där om nätterna. Denna syn var så vanlig, att brodern ej mycket fäste sig för den, endast gick ur vägen för den vita frun.

Om Bellman gå otaliga historier. En av de mera hyggliga är denna. Kungen och Bellman kommo i dispyt, om natur eller dresyr stod högst hos ett djur. Bellman menade det förra, Kungen det senare. Kungen visade, att hans dreserade katt kunde sitta på bordet med ett ljus i vardera tassen. Bellman tog då en levande råtta, som han hade i sin råckärm, och släppte henne framför katten. Denne slängde då ljusen och sprang efter råttan.

Vita frun

Bellman

Om Stjärnorpas slott har jag hört en gammal man berätta. Det skulle ursprungligen byggas på en udde, men där revs det ner på natten, som byggdes på dagen. Då tog man ett par tvillingsaxar och satte för en vagn, varpå en stock låg. Oxarna fingo vart de ville och stannade, där slottsruinens nu är.

Stjärnorp

En fru i Norrköping och född i Kristberg har berättat mig, att i hennes hemförsamling gick den sägningen, att Birgitta gått på vattnet över Boren från Ulfåsa till Kristbergs kyrka. Ibland blir det på sjöns yta liksom strimmor, och dessa sägas utmärka Birgittas gångväg på vattnet.

Birgitta

Min morfar berättade. Min far bodde i Bresätter i Sköberga och hade jord på olika platser, som vanligt var i de oskiftade byarna. Han skulle en gång köra hem säd från ett avlägset liggande fält, och lasset välte omkull, då han körde från gårdet och in på landsvägen. Han läste upp det igen, och när han kom ut på landsvägen, tyckte han, att det var omöjligt att välta en gång till, om nu inte fan XXXI var i't. Men strax efter välte lasset igen, och han hörde hänskratt i skogen.

Skam

Min mormor (från Gryts socken) berättade. En vacker flicka hade många friare men begärde av dem, att de skulle hämta alpens vita ros. Ingen vågade det, då den växte på de mest oåtkomliga ställen, utom Kuno, som verkligen lyckades plocka rosen men snavade vid nedstigandet och störtade i avgrunden färgande dem vita rosen röd. Sedan dess äro

KÄNGKÄGEN
Alpens ros

S
LUNGSUNIVERSITET
FOLKMINNESAK
HILLINGBYGDA

Alpens rosor röda. (Återberättat efter en skillingtystkanin).

En dräng gick och körde på en åker, och där fanns Skatt
en stor sten, som var svår att komma upp på. Drängen krav-
lade sig emellertid upp på stenen, och där såg han en guld-
kanna, som trollen ställt ut för att solas. Drängen kastade
sin fällkniv i kannan, och då det var stål i kniven, kunde
trollen ej återtaga sitt gods. Drängen tog kannan, och den
användes nu i någon kyrka här omkring. (Berättat av mormor).

Seder och Shröder.

I min morfars och mormors hem gömdes en bit av Jul
julbrödet att ge åt kreaturen, då de släpptes på bete om
våren.

En kyinna i Vånga har berättat mig, att under hennes
uppväxttid, så städade man och barrade i ladugården varje jul-
afton. Av andra har jag hört, att det var vanligt att tala om
för kreaturen, att det var julafton.

Under julnatten kunde djuren tala, och det var på
samma tid om natten då Kristus blev född, saade min mor.

Solen dansade påskdagsmorgonen. Det troddes av många Påsk
förr i tiden, och det skulle vara ^{av} glädje ~~xim~~ över Kristi upp-
ståndelse.

Min mor saade, att vårfrugagen bär tranan ljus i säng. Vårfrudage
Därmed menades, att man ej skulle tända lampan utan lägga sig
och stiga upp vid dagen.

1464

En skräddare från Drothem, som sydde åt mina för-
äldrar, berättade, att han en midsommar samlade nio slags
blommor och lade sig att sova på i hopp om, att hans blivande
maka skulle visa sig. Någon sådan drömde han dock ej om, utan att han
kom in i en trädgård.

Midsommax

Under min barndom brukade mödrarna skrämma barnen
för källgubben, för att de inte skulle gå för nära någon käl-
la.

Barnskrock

Man sade att kråkorna skreko: "Snorarp", om barnen
torkade snor på rockärmen.

Man narrade barnen ~~med~~, att man skulle kunna fånga
fåglar genom att lägga salt på ~~med~~ stjärten.

Min mormor berättade. En gosse och en flicka tjäna-
de en snål och elak bonde, som tvingade dem att bära vatten
i en stor vattenså över sin förmåga. I förtvivlan över sin
sorgliga lott önskade de ~~sigt~~ upp i månen, och de blev även
förflyttade dit och fingo ta sin vattenså med sig. I månen
kan man se dem än.

Månen

Min mor berättade, att en finska kom till en gård
och blev väl emottagen, men drängen där tog hennes trollbok
och uttryckte sig fult om den. Men drängen fick en sådan
diare, så han höll på att dö, och först på husbondefolkets
böner stannade diären på drängen.

Troll-
käringar

När påskkäringarna foro till Blåkulla, sade de:
Ingenstädes mot allestädes med. De redo på en kvast eller
en ugnssop. En käring sa vilse: Ingenstädes med, ingenstädes-

B

med allestädés mot och blev sittande i skorstenen.

Jag var som barn på 1870-talet i V. Husby ett icke gärna sett vittne till, hur en klok gumma läste bort skott på en oxe. Skott var ett hastigt påkommande illamående, som folk trodde flög i luften och satte sig på djuren. Gumman ströök över ryggen på oxe med en kniv, som det var stål i, och pratade därvid något, som väl var en besvärjelse. En gammal knekt i samma socken sade, att skott var ett trolltyg som for i luften, och då det kom, lät det som ett starkt vindtut. Man trodde att personer kunde skicka sådant på sina medmänniskor.

De kloka

hölllo de sin orden.

Många trodde, att frimurarna satte ihop en ny religion, eftersom att Salomo varit ordens stormästare, varför stormästaren nu för tiden skulle kallas Salomos vikarie.

Gamla personer i Norrköping berätta, att då frimurarna hade sin lokal i bruket Holmens torn, så fanns det person, som trodde, att de ville ta folk. En gumma, som sålde barr, försvann, och folk trodde, att frimurarna tagit henne.

En frimurare låg illa sjuk, och hans hustru gick till ordensmästaren och bad honom att lösa hennes man från medlemsskapet. Hon blev väl emottagen och mästaren visade henne porträtten av medlemmarna, däribland hennes man samt bad henne att sätta en knappnål i bröstet på sin mans bilden. Hustrun gjorde det, och då hon kom hem, var mannen död. Han hade dött, just då när hon satte knappnålen i bröstet på bilden.

En halvstollig skräddare önskade bli frimurare. Och några finurliga drängar skrevo ett brev till skräddaren i frimurarnas namn och både honom möta dem vid en viss källa klockan tolv på natten. Den godtrogne skräddaren trodde, att det var verkliga frimurare och gick till källan. Där blev han utsatt för allehanda gyckell av de utklädda drängarna, vilka bl. a. stoppade ner skräddaren i källan.

För ett par år sedan träffade jag en kringresande handlare, som en gång haft kvarter i Norra Risinge på ett ställe. På kvällen påstod hans värd, att Odens jakt kom. Handlaren for ut men hörde ej annat än vindens sus. Stugans ägare dockemot påstod bestämt, att han hörde hur hundarna skällde.

Odens jakt

✓

V) Klaka gallopin, ^{A. Phæstis} Klaka gallopin

Wiel es förd i Wänsa 1923, huvudtack är lägenhetsägare, i bygget, var jay sitt minnes het at Restrum framlyfta dock minnian med att i Wänsa, här fanns en klaka gallopin Restrum själv talat med, var het överb. Nils

Denne klaka gallopin hörde sitts ryckdom på falk, som han var av på att ta bort de sektors de blifvit röas med hanan, att före han han stanna skräckte hättar, (eller hättar för den åkande) utan att höra dem,

Han skulle ^{parten} Restrum en galt vid ^{den} Götad i Wänsa och häradshöfding Olofsson, pröva han minga röas han behövde att hälla gallos; "Gif mig ett halftag, bremsning" at er hjälpsprydnad, nu Valsum, örs ni gallos nu ackordorras; "Du ditt han skända, snarre Valsum" men sif nog, det gav besyn

"Vi skall få ett tag bremsning, om vi kan feda er med han en hjälpsprydnad, nu den häradshöfdingen och mera.

Valsum, svarade med gallos larm, endat hjälpsprydnaden parade upp, at gallos låg stille åkermed hela tiden, ni falk trots att braktei var med,

(Denna sätter han ^{är} ofta till jörens åter ^{är} han återkommer ^{är} återkommer hiffat, bekant farskare, at skräck ställer am, förestadsförhållanden, vars åkeren är den stargårds-gatu nr 24, stoppelnissen, den jag i fjäl medtack att hanan, och silecks är hans litträrke lyckan, chans runnande åtbyggt åmme, Står ^{är} ofta till jörens silecks - åter hukell-sj

Klaka Min manfar, var var född i Skurteberg i ^{måna Godersta} Berättar, levde i mi runt om, han var född 180 en klaka, gallopin från andens näring, (dödat, 190)

29
2 das lyckliga prinsessas lärne,¹⁴⁶ bokslöf des medherr.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARHT

Atletica. Min marfor hade med sig bland annat en grupp cifrars
sitt första lärne, som seckanen blef hems hänt
och min erfarenhet. Då bleke guldhud sät ut min
marfor där lärneupplässen utbreddes, det där är
förtvivlas där, där mitt säll hems blek liten,

Gulden hirsle är allt mina rörelser.

Ta hem till mig mina ättar, som hände det, af den de
gjorde, min farfar, mina storföräldrar,

Förmodligen berättte att mina blad
guldhud och gummihud förmögna att lära falks
tantrar, det vill säga var i levning af utmärkt
Praysheds förmiga, i den mina rörelserna.

Yng mina mina lever, vilket på 1840-talet
i W. Husby, ett sällt gärna sett, mittet till han
en blad gummihud laste hant shatt på den övre
det vill säga ett partigt allmänt säll falk
trädde plats i luften och sätte sig på denna, och
hölls shatt sällt väsentligen tralltig.

Gumman sträck åtter ryggen på övre med
en kniv med stål i och platta och väsentligen
som mitt mina händelser,

Ett person i Västergötland berättar från 1923,
att en del män rickam händelser har
hunsets och mer än förga hänsyn' där de blad
gummihud och gummihud hällo dem händig
tillat sällt utanförstående företräda på dem.

Verket. En journal fört huket i W. Husby, på 1840-talet
berättar shatt, om ett tralltig, som färs i luften
och där det brann, så man det sätta starkt ihu undan
vindens, det man man i vägen, blef rykt af detta

(Det finns personer som hundratal gånger
tralltig, sällt medmenigheten till förfärfat.)

Och att trallshatt medligen försam, trädde
i min barnskulle med W. Husby, större delen af den
åldre befolkningen på 1840-talet. (Och nu
anfälldes också förfallandet i värderas rörelser.)

och i saken.

1) Till Dacent men Syd af Lund är minsta
 Goya o. äger i Brabäggen av vitten Norden

Det minsta synes, att berättelser, och är sileck han
 egendom, minsta af det värden, skriften af mig, och författare
 T. i. s. minste Domesignes är en liten komplettering
 på Detaljer om denna pastöldags morsgång. Detta delas af mig
 här, och skulle vara i stälde åfver företrädesvis upptäckte
 Midvannan. En berättelse om Västerhults, som sydöle är
 minsta berättelser i mina berättelser, född i Brathus,
 berättelser att han är en aldringsman, som läckt
 galika slags blommor, och lade sig att sopta i
 blom i hopp, att hans litenaste maka skulle
 visa sig. Någon sida, då han dock g.
 utas istället att han munkbrud i en trögdörr,
skatt. Personer Västerhults, sätter, att i de min-
 domminklar, som hafte uppen på landsmännen, kunn-
 varo drällskatt. Han sytt fick en öförlit af en
 sädens domminkel.

Hans far, var lundet i en stuga i Brathus,
 (med en hufvudrum), och bröllopet var hel söndagen,
 på hufvudet och hären, s. d. d. de ^{on gang} sätta
 stod det en ful ^{hard} gestalt claus, och tittade in
 med ett ungehele si fullt, att det s. s. man kunde
 secke Västerhults. Efter claus synes halet
 fackens mott.

Min far, berättade; En fört sikk afver
 en brygghusgård, och såde claus. Galiga är de
 sinn i Glynnan claus, vi är hars trea-
 sade claus ^{om döndeska}.

2) Glyndes pastöldags mott
 claus era munkbrud, em. clut om ^{mäfjäst} att ^{var}
 till clut era hinselbenet, om man fick en äf-
 fin clut om claus "ya clut ^{ga}" rade den andra
 prästen, "Dai tag, den första här minsta, och
 sin huvudet en öförlit, och denne minsta synes
 riktigt till clut andra hinselbenet, den sedan
 sade han; "Det står Akta i hinselbenet, att
 clut mott i mäfjäst, skall eder och mäfjäst mott
 och enda hinselbenet en öförlit ni has den mäfjäst huvud."

49) (Skagsfors, eller Skaggsfors, se også neden.
1464 UNDS UNIVERSITETS
FOLKMINDEARKIV certificeret.

i Bræhus, der af det skulde,) En Færhetsbunaf tæt m.
Rå er mychet gammel man, øbækken, som nu børde ste
for Verdenss værdning, herittid mig' sit et hul
nur end næs med skagsræt, der ligg' altid en sa
føjet, da han skit ett skatt. Han er altså, da
skagssnit ville bli ^{intet} intet med knekker, ni drætn
hund' et skot på skagssnit. Han er altid set gæt
midt i salt, men knekker blev lidt tædig.

Sæmt min far var min' hæle hæt,
at salt bræde skulde haues, eller je er halvmen
sin haues, ni da de ligg' op, ni var altid hælne
eller er støte, men ligg' op, fast alt synes
altid ved personens spilf.

Tjura En fra Ekholt i Gærdby, berittid for min' mor
omkring 1860, at han af myget (mæs) fæd' mætta
fugtighed, fæs i trædgårdar, altid lækkede
på dørren, der altid var altid et fugtigtal i
trædgårdar da.

Herr Niels han fædd i Grindsted i høst 1828, hædte i
sin ungdom, att i denne træbles omkring ^{høst} sin
hændhæld, salt bræde mætta er ^{so}, med god
tan mæ er træsop ^o statore vidt et mestrel og
Gt jakkes, han berittid mig, att hænder vidt
Ekholt, mætte en sådans træsop, med sine grøn
kastarnu satte i skei, der ebdæret mætte.

(C) Et ydmyksomt Portrætt af en 5, Wærhuf
fædd 1842, 27 decembre, i W Gladsby, graf i trædgård
Herr Niels Petersen, Niels Niels fædd i Grindsted 1845
bet Kristines Carlotta, yakunus, lædelgæng, leb. min' ^h
fædd i Grindsted 1838, bet Frederik Jakobus.
derigde en mindes, stille i W Gladsby nu 1840 tæt in pæ 182
ligekets øbækken pæ Gladsby allmøniges øbækken.
Nu dildes Niels øbækken bet ydmyk, fædd 1808, i Grind
bet ekkerus, Frederik fædd 1809, i Grind's rocken,
min ekkerus far, min hæde, min mænus har tæpæl
Niels hæde min mæ. o t. l. . . . . o o t. . . . .)

Blåkullafröd, gustav, s. sp. ~~akten~~

(Berättat af min syster, som hört det på 1850-talet
tala, i Örträds Gårdssittröd, och nuvar.

Parkhängar Värs Parkhängaren föddes vid Blåkulla, nu
ingeståns munt, allståns mord föddes vid Dyrö i Åre
eller rungröf. En häring så nöte, Tyskastan -
allståns munt, och hela mittsöder i Skaraborgs
tungt land. Min syster matman, en rik handlare
i Blåkulla och nuvar, föddes 1865, å 68, berättade hon
att han, med maklern, en rikt handelsmann
föddes Blåkulla bygdehuset, och han är
min bror, det talas om sin affärer var
grönmed. Det är en avgorod bygd, lades på
ölandet, härstammar från min syster huset står
och smärtar druvor med bjuror,

Men da de härdle in, på hemgården, vi lättladda
och bryder det gästar, inte med class, så var
en del förr spel rann bryder statens tystar,

Min syster matman, förfatad berättat
att han härdle spädde om mitten, men
min syster, sij syster härdle aldrig nägt,
och har han eländig röd efter spädde
men var den affärer maner, efter min bror

Först föddes, en förtlig gärd,
det Linghems ejendom och nuvarande är en
af husröra af den äldsta röden nuvar.

Först föddes, en förtlig gärd,

en syster systerhet ut spädde

af gustav + 2,5 ått gustav sikt med billy är min
historier om. I syster sij sij syster den äldste
af gustaverna men dörran med annan personer sij den
av ellis maria, född 1809 i Skaraborgs socken, man att
föddes en härdle, och härdle syster föddes, det var
förmare, men syster härdle var en yttspilling
men nyfiken delikat leende, på härdle syster, ellis
Prinsessan systrarin. Det är sikt föddes härdle
sister sij sij syster föddes, det var en härdle
sister sij sij syster föddes, sij sij syster föddes

1464

Tysk bus af gule permer i Västergötland
LUNDs UNIVERSITETTS
FOLKMINNERSAHLIV
pri- hitt heattus, att cl. primernas bruk vis laka
moralis hörbut Glumhus torn, sei fons att permer, a
full. h. but bracke, att ^{de} primerna, nalle te
falks ^{barr} de grena, sunn svitla ledd, färman,
etna att pibräder, (finns vid et minstens) sunn le
Falk bracke att primernas taget home,

(Författarens prismedaljörhistoria, som jag
värmt till Dacent man Egerlin, Lund, men här
har giv med för att fulständer ligga uppmärksam-
ma om berättelset om min stor)

En primæryt lig illa ryg, och han har
ville inta, han skall nuva primæret, utan
att Arclermistaren och hennes syster
mane frans medlarskapet. Han hlef mit,
en att tager, och Arclermistare minacle henne,
pratoltas (eller hicklerna) af medlarsarne, cleriklin
hennes man, och hach henne sätta en knapparal,
i huvudet på sin manes hodd, ~~Thun~~

* Helsingfors förstad ej heller utmärkt
såg och där han kunde ha en viss mänsklig
cläck och därför ^{han hade} just där han sätts in i
i bristet på mänsklig

(gentans hukot i Egypten, att skada en person, genom att skada en bild af personen, gavt hvarande hukot, ihus svarmesvindelos.)

(Jag har hittat följande skämtshistoria
om en strandkille som drängar på 18°
gavel till prinsessan Falanga ^{Falangans bilding 1880} vidare
till strandkullen i dersamhetens art.
En halvstallig strandkille anströks till prinsessan
och nio drängar sörjde ett hov till strandkullen
i prinsessans namn och hand hanen ^{uttag att antalade}
med en miss hiller k 12 per matlåda, och för nio
antala ett första, ^{att} svallkullen, bröd, ett
närhiga prinsessan som rödfret och löfvet och
höllan, ^{dagen efter} och sedan utmatt pris allskunda geget
af de utkända drängarna ^{wilka} bland annat
diktat en bok om Falanga.

(att) och tekniskt med händer röger, om Ödins yakt,
är upptäckts i saker rörande Bröllopsdagen, mellan tiden
dessa att jag) vintern 1922 träffade en handlare ^{dag} som
främst gjorde, som antyddes att han är en av de
i varor Praktiken har, hant, (hant fört), med-
händer och där han ^{handlaren} nämndes nämndes
att Ödins yakt hänt ^{han} (Han sagsomma) att men
härde ej är en ett minnesmärke. Stugans egen
elördag förfäder bestämt, att han härde har
hur klassen skilje,
öppna. (gjettihistorier af mig hörde, att min
hobby till Dacent runt Sydöre, Lund, eller trädgården
i saker rörande Bröllopsdagen, om Praktiken, se
detta varför hörde, Praktiken har, my kelyning.)
D) Lantbruket Karl Larsson i Restad, ^{Vänja} nuvarande
att han berättat mig 1923, (föregått) att
gjettis på Skoklint och på Skoklint,
hövdinge hant, sten på runstenen, är röder
sten ligger i Restad hage, En bokningshövdinge
medan i dessintyg på Väckelhult, berättade i år 1929
att i Vikingstad röder finns maträtter efter
en yttre fort, för ett hage.
Digerdöden Digerdöden ^{urhållade även}

Lantbruket Karl Larsson, (Restad nuvarande Vägs
telbruket) är gammal hant och härogsannorlunda
i röder, Omställd för mig 1923, sätter den
gjett en röder, att under Digerdöden, utlag
palatet sitt i Växjö, att enligt 3 belop kan
(Larsson som dock säger, Överskriftvis)

Wäxjö somma byggnad byggande, se
saker rörande Bröllopsdagen, om denna tid
Praktiken, att särskilt till runt Sydöre Lund
möjligt varit att i gamla byggnader, hant,
tycker sig möjligt fört att vara, att det förevar
hunner hem, som i denna är skapad af ^{anlägg}
möjligt att hant harer dina medtliga personer.

medla tus facit om sydare, Lund, & här hör
 att de sju medlemmene hos dem, var jämstort, af min egen
 märke förmere, & som ut var i Stockholm i Paris, och
 En genomburkning till oss, mina främlingar & min i Västerby.
 Härmed att det är Ebba & hennes barn i domkyrkan.
 En annan tro är att Petterichides' son hittades aldrig död
 men död utan hitta i Stockholm, men dock brytta till ställ
 och död med hennes barn till hette han till brytta.
 Ytterligare blef lebendig, inskrivet, här, den ännu levande brytta
 till Petterichides' Domkyrkan skall urledas pia till döden
 och hette den domkyrkan.

Om slaget vid Stenåsa hette mina far att vara att
 berättar, att han var en av kompetenterna, och där
 Petterichides hette pia brytta, nu hette han den
 under om munkar och munkar berättade min far, att
 de grolde under järnkläder sätter en helhet, men en helhet
 är lede intima förbindelserna mellan, till det hette
 nu dylstads de och brytta tiden blyt i mörkret,

Om Bellman

Ja i ataliga historier, (er det mina ordet) En af de
 mera hyggliga är denne Krusen och Bellman hem
 i dyrkt, varför den egen och den egen och den
 Bellman också det härra, brytta det senes, och mina
 pia sin döende brytta, men brytta detta pia brytta
 med ett hett i märker tassar.
 Bellman tog då er lebendig sätta. Hjälte i sin trädgård
 och döpte henne brunt hattin, ^{Donne} sätter den
 och sprang ifter märker.
 möjligen har dock den här historien mest tryckt i detta
hullnichungsbygget men min egen brytta den mina räger
 är aldrig ataliga Bellmanshistorier.

Om Yngel 15 ja eklar mina räger, sei berättas
 att hon, pia er värit i Västerby förs genomsyn
 till hund, den han hem sätter, klappat brytta
 Gremlor, pia axlar, och sa, hon und der Gremlor.
 Gremlor var det märker, minnet pia brytta minne af
 100+ . D - T - O - D - B - L - ... sann och

Barnet klärna öknamnes förstebarnet tarpare under Fröcklönens, afled dets första barns föd; på sin gravstenen är det
så huklade att sedan det första ^{gick} förföljde, som föddes
föd i Odens, och första flickelönen, Eny, ^{som} skall
medföra att barnens lefde, Det gavde det ^{att han} förlorade
mötet.

Himen Min stormer berättade ett, att om det var
i att härras och i hemmes borsdun, i Egyptens
möjligaste och den äldsta vägen. En gässen kunde
tyrunka hos en man, och elds borsdun, som trots
det att lämna mätter, är stark mättesejt, äfver s
förmigat. I sin förbiplann, äfver sin vagnen
är huklade de röd i minnun. Och det huklade
sin sci, och stans till den, förflyttade dit, och
(är det manen i minnun, som har formen af en
gässel och flicka runt hörn, är mättesejt - om än han
är)

Rå Kan man
Om skogspint, sei skar alla jag hitt huklade om det
sagd, att det var ett fint framträdande framtid, men
som en i härlig Eke brukstill.

Mjölning Mjölningar shall vara stora, som huklade
och bryder (i stulean) under golff och chylit
och som misa sig i lifland, (Berättat av man)

Tante Tantarna dras till det borsdun, de lyckte om, och
tag huk den de var arga på, Ett sten i t. g.
hur tantan, men nu vi mycket flitigare,
berättat af min syster.

Stjärnor (Tröllingar, s. s. misa vägen, Brölyckan) de skulle
vara uppföldna med sät mjölk, örnar) om det
har jag hitt en gammal runt huklade, ett slättet
skulle ursprung brytas bryggas på (Lundsflockan) och det
söks ned, på mätter, det runt huklades på dager,
Det ^{är} ^{man} det som tröllingar, och mätter förs
runten med en stick på, och de ligg ^{en undre} mätter vid
Örnarnas stamnack den slaktningen nu är,

Prisvinge han sett many, att Örnarna står
i Prisväs. Förmodl. att det stannade i det t. g.

Mysticksningar, af d 10 Maj 1924 hatt falknaden,

läger En arbetar med elbly, men otorsittunge på Falsterby
Dum het ymas ycknassar 51, i s) fädd i Grädeby
berättade han undet och mad i dag, att han nu gick
i Grädeby hände es siger, att på Ymershuset
syntes en mit gestalt, som skulle vara et fantome,
som gick. Hjälpt, ymas ycknassar hunde ej
vitt hende, (och tillbaka att vid landningsgrindet
mitt för Ymershuset, hände det, att falk matte
värre hund ej sätta sig att tyg. Här blev allt annat
och matta, (eller, man dock ej emat tyliga för
detta bralltyg).

Medan den man (nu s) fädd i Skärkland, vid Skärtringe,
med 11 års ålder flyttade med sin farfar till
lägenheten Söderby, nuvar. Hemmashult, en nio
minuter norr bortifringen med Elbörby, i Grädeby
med 13 års ålder.) Härde nu siger, att på
Ymershuset i Grädeby, hunde hant en brallgul
som blifvit ihjälslagen af en hund, och hund
husten brallhinnings, syntes nu på hörnet eld
söder om den gelehen.

(Söder om Västerburen, hund; Det hör, så här på 1880
eller längre på 1890-talet, sista del, att Ymershuset
innehållt hund. Och under Skärby, beginning
gicks en guldröd, utan stora tag för mynd
af minst, så att hundens hår, lämndt sätts ge)

Med. En lägenhet i Ringstad by, O Enby
Fanns en hund, brevtagd 1922, att han var
nuvar. man hund med Ehenas, sätts nu matten
en mit bus sätta där. Denne sätts nu varmtig,
att hundens ej myndhet hörde sig för dock endast
göka en rödtag för den vita hunden.

Med. En hund i nuvar. i Blomshults trak
nuvar. man myndig sätter, att Fallnugorna hant på
Dalsbruket, sätter i Hallebygården. En hund i Skärk
nuvar. man myndig hund sätter nuvar. att han aldrig

gästgäst mat innanrum af gäster, men han ett husets
 3 eldglädje mellan linnet ab buren drupper,
 därmed att han hittade att så faktiskt gick i Skur
 i hems hemma, vilket på 1850-talet. Såg ells därför
 man med en gäst, skulle man med hemmestens husets
 eldglädje mellan linnet ab buren drupper,

hall. Stälj var bura, man skyddat mot troll, som efters
 8 nio gick på äfver stälj, därmed breättskål, att en

ett åsknicker mot ett fönster på sin trappa och syd
 och norrers låg brent, En trollknäns härra, ab
 ville in i huset, ab sij! "Ta minna rätta," eller
 gick ej framträtt, Och åskun låg skyld trubbt,
 man ike nio gick på äfver stälj.

2 (Här var en här bura, man skyddmedel, mot tra-
 skun, ab att ats.)

(Ej allmän, men eshild personlig förställning
 är att en åskun,) En härra, hade färvar
 sitt trea barn, och sett särskilda ab sydet
 på trappan, då ett par läp brant binnan
 givande mot hennes, Glass tröckle det nu
 sitt barn i läps gestalt, ab särskil rörelse so
 si drygt man föret, (hurittat af en åsk)

En Dalkvart frågade en präst, om han
 kunde till hans fara illa ab Bas,
 Här skall jag, hems härra siger er därför
 sa präster. Jon des i Dalkvarden
 Gud är min bader, "Jesus min bruder,"
 Och yngelus illa släder. (hurittat af en yng-

ordstav) Ett ögdstälj, eller allmägenius är ditt

1 En maten sägs, ab lättas dräng. Han sa
 att skils är, (Och ett avsamt man jag hittat af
 en skulherrant, man handla vid Engegård zukunes.)

Tysta på lager, stilsons i shugen, men i grätlösa
 en färsbräcklig bråda. Och ab vekunnar

(�ag har hørt, at det varer historien om Ryssen
som dach as upptickade och drackte, de fläster i
et Nordan saga siger i Brailysdal, Denne historie är
dock utrykt,) Denne ^{Ryssana} krigare och hærdet i
Sverige, sū ^{de} han värre morskrämde på lands-
ningar, dock dock ^{var} det verthet givna, och stodt strax
och längre levt på nätter & sprang en flak
far, och däremot rökt av dem,
Ryssen föregåde givna, om han sett nätter,
högvaktar, och givna visade på försökare,
som stände upp dem, och nu, Denne kommer dit,
Ryssens trädde, det ^{*} färga var en högvaktar,
och visade givna om.

Berättat af lantarbetares delmunder 60 år, 1923,
lägerhets Fredrikslund, Pontrens socken,

○ Varkopings by, den berättas historien om
att ^{van det här} ^{vändt} ^{fata} ^{var} en givna visade, Ryssen givna det första
en aheförlig högvaktar, (bladet väster ut,
och givna heter, Beila, och varv ut, samt) ^H
Krankhet ^{van det här} ^{var} en givna blod på en stekpanna, och
din Ryssen föregåde honom, om han sett nätter
högvaktar, såväl ha intet herra hørt givna,
din komma, es försöktigt stod här.

(Se saga siger i Brailysdal, den är det varer
Rysshistorien förföring, de fläster meddelade af
Hickstichund & af etz yakunus)

Barn 9 min bärde sällan i Västhusby för 1870-talet
99 bärde minnesvisningar åt barnen, att brödgrötten
skulle få den, om de sätts in i källan.

(Att bröderna är snarast, om barnen är
snar, på räkänen, där bröderna leveras
en stückraun, här ni har bröderna reda snarar,

Barn 10 barnet mitt hörde om lägsta, nu nu

30de åldre, att man skulle lägga salt, på sjöter,
så ryck det att fånga ^{fåglarna} smäfuglarna
gå bort i Gjök men ^{vart} sät, så skulle man vända
32 sitt äppelplagg uppriga, så hittade man hem.

(Lyn hörde farvänens på fält, af dem som)
förestod sig för detsamma,

Men han berättade, att en Fränska hem till en
gård, och lebet med emattagen, men drängen drog
hans trallbuk, och uttryckte sig satt om

Men Drängen fick också dröva, så han häll på
att bli, och först på hushållsbukets drig
börjer, stannade drängen på drängen.

Varför att du inte, att ^{varför} du hämmes ^{from den tiden} här
i säng, och med den dröva, att du för bröder
95 och syster ^{finn} skall ^{ha} hausja farvänens, utom
man lägga sig med märket inbrott.

Jul 9 min överbörs. I överbörs hem givdes en lit
af julbrödet, att se kreaturen, då de släppte på
23 årets, de hade tre hår, som fäks en liten lit
Ett brinnan i ^{högt} Väggen, han berättat mig, att vi
hemm uppmärks ^{hos} sätter städslats ^{moga} lundades
ludiganden ^{var} julaffären af anden han sag
att det var svart att tala om, fast kreaturen, att
det var julaffären. På julnatten hunde drängen

takta ^{from morn} till på natten runt Kristus klocka in
minn ebur, som dock var osäker på om drängen hunde taka da

af Gustaf Stenell yttre sammansättning. Det Peasantus Na, 5°, har
(detta är en komplettering af medan förr intagit)

Lant

Blandt lantarbetarna på torpsindomar var förr i tiden
och ännu i hundra år, ett vällingshögtids bud, det
höfder. Blå välling, 'söts sill,' eller brätthusn
bruns hem,

eller annan Kristians zahman, bild 1845 i Göttingen,
berättad av den svenska skrämtkistaren, men han hörde sitt svar

På näckarno stod, bräckerna på värkupings tiden
och på friga redt de hand att vätsa, nu så de,

Lit' arde, märe brunst, kare herre knyp
skej på hästar drevnat var snart

Röd i mete, mä ni mete, jupi, (ett bud)

17

vägen En pors, sach till sinn åkare, efter præstebens
slut, Den somm han är min säl, i aftonicles, gärde
och det är ingen synel, ty det hummar att synna
i ö nicker, alltinge händt är sin säl, och endast
syns att bli förståd, ty det hängde synna på
måndagsmargane, och häll på i ö nicker, (men han
hande porsas mete det, var det mäktiga)

Detta var berättat, bild i Grönstad 1828, det är nu
bestatt i domen att uppförandet märker, sekrummen just
med stor W. Glashyler, att den i det ^{upphöjda} hörum sekrum
varit dock. Omst ottrödhetens att Berska arbetet
sach faktat, är min fars engel, att den är feind, 's
sach de, er miss kannar, det är tillbedda, 'sunt in
att födhus skulle alltid fattas hund, Ty mors
brunnen jog rike riktigt ihop trannum, men hund
varit stod det i den ett sill, skulle alltid treysta.

Denna folksfantasi, är uttryckt här det mest sanna
men trödelt med Berska att ottrödhetens del, under den
riktiga kappafestkvarstens tider; den är det unseende om
herrancket stödelsmås, stödelsmård, utnytt bladet att man
som varit ad ett litet rike.)

(och den nu återgående tillgången vid ~~LUND~~^{LUDVIGS UNIVERSITET} FOLKUNIVERSITETET, Lundastad
som jag hittat af en arbete från V. ^{Berby} antikvarial.

Då ^{gegenwärtigen} Presteranstaltningens byggnad, som var
indrag i Westerriket anträdd, varghalas ^{gegenwärtig}, så
sökt fallet att Stockholm vid det skulle ske gä
byggas ^{gegenwärtig}, men Stockholm var, att lundastad
ligen med 10 invånare, så gär dht. = det för den
litter mycket, om en 10 häma, på den plats kvar sätter
och här den sannan här det gä.)

Fältskärsl. hittades, han jag hörde af en arbete
författad av den skandinaviske Petersen i St. Jöhanns
minst 40 år, om han dock pristad mig han sett
en gammal klocka, den räckte över hela verket
och för fältskärslagen saknade icke tillräcklig
tiden att

Ej offentliggörs utan att härståndet är tillåtet.

Fjällenfjärilens sista leverne är i Västsvartingsbygdar
varför Dai å Västsvarting var en företrädesvärd och enkelt ett tor-
nare. Den stod ut blandt de många säd clatr., och ett fin
femtunnes krona åt hufte röckslutet. Och bursches
hälle med femtunnen, ut på den hra(^{en}) som där
var den yngsta man i ^{och} förmögenhet mitt på hem
säck femtunnen ut bursches ett tänna sädles i
strömmen; han vägrade ^{vallt innehåll} hänt, men där femtunnen var
"Vi mäste här lefva," sa bursche hans sädles i strömmen.

Det finns framtrivit, också nu till bussar
att följa hemma in i ett stort hus, där Smartisby,
huset mitt för yngreboerna var är,) bussar gårde in
och fäck där man fäck in a personen dörfian
hemma följer upp, men det hämmes ^{hur} sig
hus en dock är stats åter, och huset står.

Der Afentliges gjennom en forsyndhet, 'eller endest med
miss person tristheit', sei af her medlembroders endest
at gi dem en lystligare bild, der trödels från
glänska, ett och annat, som har ha sett varid,
tefner em dlet ekke, 'for Afentliges, der dlet redus
en ansnos oanvärda det en hems vit Præmter

(Listades av Skuru, präster
 Skuru hörde bland de dominerande, de mycket van
 att till stöd du Docent nam Lycke, Lund, och uttrygga
 sitt hänsyn till bokslutet i historien, men är mindre
 än minnen om den tryckta, men, Afversa's Annals
 är till stöd du Docent nam Lycke, Lund, ganska vanlig
 Guldmuns historie af under teknik hörde, 'forskmare
 i sitt råg i Bröllopsdagar, regnet en hel mängd
 råg från Karlmarcus, präst Tarrasen, se sida nio
 Kvarnholmhistorien?

(De snart extinde Kvarnholmhistorien, ha startat
 i utvecklings tekniken, för en 20 or 30 år sen. De har
 skall vara, huggsmalade af en gammal bläckhorn
 Författare gör sitt säger, 'avverkning af litteratur
 huvud. En präst i Göteborg, som var författare till
 sitt författningsliv, enbart syslande med verldslig
 ting, såde i en predikan, "Om Kvarnholm ha
 varit en mästarklippa och Bergslagen ett grattafu
 ä' nu dä skulle clappa ihop" -

? (På tal om präst historier, vi berättade min stor
 att en präst sa att i en predikan, I berättat om bibel-
 het, men den heterade nämnning i dess text,
 och den annan präst sa en predikan,

(Görde en lika efterhängen, om Skribben
 gjord efter häxerhundra,)

En präst sa att gördes med lika grund, han
 var sliffta, och en hel mängd präst historier
 har funnit härra, uti bländat bulle, om avgisselna
 präster med sin orsakelar, predikningar,)

Om det är därför man, som i Brodsvars nobelrum,
 fiktivt Husby, 27, December 1842, haende W st Personatus et
Vox hominis.

i Värkoping

Nirgitt En fan utanför Malmheds (Eck) Stt ydhemens, därför
 född i Krigsheds andens, han berättat mig,
 att i Krigsheds, soi gick den sätter i ett Bergslags
 gjort på männen från Uppsala till Krigsheds byggs
 Island ju' ej ämnas här eft liknun es
 Gustavians herrech & ja' Gustafsson, soi
 Gustaviansson ja' Barne utmärka Perséttas
 gungnig ja' männen.

Mid: En granskning til mina föräldrar, faktal i
 samband med antalet, huvudsakl. för 18-10 talet, för oss i V. Blasby.

Att vid Helmers bröllopfest i hemmungslovs
 tider en stiftlig officiumprestans. Jag har hört
 att vid Gustav, förs i tider, 'tals en far och
 tingsbyrå officiumpresten, och officiumpresten
 i Läfstad var förs vidare herreder, Vilberg(2)

Mäfeld Möjelchs bröllops af sengunden för Vilberg, p.
 1880 talet, 'möjlige strax under en markbygd, allt i
 detta århundrade, har gjorts fejra Barne mäntads
 ut siktstiden, es hel männ Möjelchs, delvis ^{är} mänt. cir.
 Möjelchs, allt officiumprestar i land.

Denna om personer, som kunde föra mänskliga att
 sta still, mat sis mita, har jag hörat berättas,
 En fika arbetskunst och keramik född i Ljungbybruket
 fristad ett Tånnaboda Pakhus (Tångvalla) i sin dagom
 träng ses sin elaka grymma (eller var det hanet) att
 mat sis mita sta flera timmar sedan efters
 Ljungbybruk född berättas, och nu är där, som blöda
 gubbar, formellt sta stilla för konstnären,
 Konstnär och keramik, berättad acku, att yttre Ljung
 är bregdforsen vid Ljungby, allt gjort givnas sitt
 mäns.

(Att blöda gubbar, es gamla, bremst, mänt
 sjukdomar förfall, han jag hörat, berättas, en
 en ligastet ägnas ut soga i Ringstål Ma, skatt i Östanta
 förf, förrs tuci mänskande män, som eft ema anta ske

(Om snytter, tratt, m.m., är snyt till min systrar
hur medelst röjor af min syster snyter, run hitt
här i ^{necromat} Prinsarum, Skänkaren. Gugus, den mestligande och
i sin dräkt, han var född 1808, tjänste i Skänkaren
en medelalder, där hennes man, min farfar var fört
michare under Götgård, gärd, sedan leijenshet i gamla
under Herrarnas kult. Hitta att han het Jan Persson, min
Herrmans Förer.) Min morfar ^{Jan Persson} berättade: (sega här
Denne tydligast i märckrads röjer, hittar min mormor
sagor En märker flicka, hittar minnes privat. Hittar bege
af dem, att de skulle hänta det förs mita sas.
Ingen misade det, då den märkte på det mita aldrig
statlig mer än Gunnar, som märkligen lyckades
flickan ^{vad} men med nedstigning matnack ob
startack mer i afgrunden, färgosch den mita
höjd, och sekan är det gresserna märklar.
(Signer pris i hanturen, dess es allmoge flicka
pris 1870 a 1830 tolkt, har nioocks hittat min
flicka röjer, vidket min hittar röjor hem märckrads)

Min syster berättade också:

V En flicka hittar snoret, es märker sin trax och
häftat, att att den åtta året röjor varvare. Denna en
kvinn hittar i hörnet, och stupade, och efter en tid
gick flickan sig in i varvare. Dess märker
häftat hittat hem den stupade (som hon där var
mårdarna märkte om bräppa,) och tag flickan s
herrans breddack.

Härtill En dräng, gick ihjäl för att åtta, och
pris åtta märker hem es stora sten, run var ^{med}
gå upp pris. Drängen hittat emelhetad, drängen
gjort, och lyckades hitta ihjäl sig upp pris sten,
och flicka den se es gjulbrenneri run bättar att
att lagat salas. Drängen hittat run fullbord
i brennen, och där stod min i brennen, brennen tro
egs återtaga sett gack. Utan drängen tag brennen
run me ar brennbrennen, i vägens söder, ^{Karolinska} ^{Optimal}
i morgon i morn 1870 johanssons West Presentations

(stlaja, at eltarne nuv ælyðar, ' Þarfist en
sel Öcleskjóghus ut naga, Wilfrid ynhunum i
Vorðskjóging, sú currisðas ut brygðet i heim heilra
oðr ynhunum, óferefta eld þú ~~Frids~~ meðan, ~~meðan~~
i Lærennelys, falkkjóghala með, en eftir i aldrin
richtningar, sunn og fjóru hittigdum ælyðum

Hältnigt

(Kraammeidt är elektromer som har salt, id
elektrong af bryllum, ett frys, også har den
gennader elektromer nogen, der är kældesmidt i dag.)

(Bely hinskvar, är stora skivhinskvar, med en
tumme, men elget i ett, ' längtigen rum
arbetshinskvar, af tankiga grått fächer,
Bely hundar rum mittlingshundar röger, är
lågor med, arbetshundar, med belyhinskvar,
Ta i belyer, i främre rum dagsmål, ellers rum
personer, 'cos ta för leverstet = belyer,

(Belgrave = āganam, Akab = prostitute, after
Laita = stack, Gla = sl., Nasai, = bubbles,
Gnaka, = nugae or elk's, uncharmed spells or planks -)

V. 2. (Vorega allmogesingers i Stockholm) Man har sagt att
dåden är ändå till Lachey i Dantzen, han tror af mässer,
Rommelby tecknader, se Rommelby i my belyning af den
Ran som varun hittades.) Han har också sett Rommelby regla
med till Örnberg och der ej är förs, ejde det i hufvudet.
Pulchmanns taggade i tria, afslutningsvis, från Stigzel
äfvens bespridder, till Linköping, han en arbetare
under Lachey i Dantzen levererat mig. (En annan
arbetare, han berättat, att han hittat, att Dacke tag
fanns, mat Stigzelberg & sönner utur, bland annan
finns Besätter i Domkyrkan, brinska. Att till sängen
som Pulchmann, han var född, 1809. Om en informera
på Gränsmärken, han gjort någgers, nu mästerlets glanser,

Hannibal till försäckret lever, ¹⁴⁰⁴ ej to zukunfts

W. T. Persons v. S., Washington, first trial
27/12, 1872, general trial concluded.

LURE'S UNIVERSITY THE MARINERS AGAIN

(Inhilsningar, eller möjligheter att minska denna obehagliga förhållning är särskilt betydande för mindre utvärderingar, men tillställningarna i Glenes Mofas buncio i Bresantes i Österrike och knell på gräsliden placera runt runt var den i de askiffröde byggnaderna, (vars muren var förd 1809), och utvärdera om den röd brinnande vätet upptoget hängande fukt, gärde, lastet vikt undantag, där han hängde fram (varförmed) i grönblomningen, Glen läste upp det röda mycket omväxlande, och som han var i grönblomningen, troschte, det skulle vara omöjligt att vänta en gung bult, utan att man inte facit om det. ^{eller} Det följer nu här. Strandet eftersom vi vitt har fått, och hörde ett häxhurtt i Österrike. (Minn utvärdering var en samling mutor, och det var häxhurtt, är en markig hörnaf allt ejander, med minicke.)

(af alle ejarlar, med minnle.)

(En grunes man till oss i Härby (i Småland) vid Bergstigen Törning, i längheten Porsheys, (ett beprövades aldrin
bräntträd) satt i Småland, med ett lembry (varp min
min egen ej minnle,) den elderna givna bunt, så därför
ett bräntträd sätts där hlef shall givne efter dets men
resultat. För tredeklasen sa givna sars. Törning
då han hars till ett hrys. "Om du inte slapp
flicka gubbe, nu skulles ja ej". Törning skick
håssen med sig. I stanet fik allan flickan, hig
med hysget svilgott röger, och med sin skål, nu
skapprullad, För fröja till flickan, var hars en
bräntträd flickan, att es mäster satt buren afner
es ej med bläppträd till års, och res hars ob
er farhur, suns hars taffai af guldt, och hars
elma mäster ob farhur suns hars res.

Söderman härtarvis är, eftersom alihop i detaljerna sätta
i Frankrike, brevutstyrken obetydlig, eftersom i detaljerna alihop
se mera rörer i Brabant och Hesia, eller merparten där
är mera rörer i Brabant och Hesia, och brevutstyrken är